

село подъ сарматските варовици на високото плато, излизатъ почти навсъкоже пъсъчните спаниодонски варовици или варовитите кварцови пъсъчници. При с. Ботево (ст. Юшенлии) афлориратъ и пъсъчни оолитни варовици съ *Spaniodon* и неясни гастроподи. Варовиците съдържатъ ситни и дребни кварцови зърна и също ужълто-окрозно боядисани или пъкъ също бѣли. По-долу въ срещния бръгъ на селото се откриватъ тънки, бѣли пластове съ варовити пъсъчници, оолитни пъсъчни варовици, а между тяхъ по-ниско излизатъ и зеленикави глини. Около с. Хадърджа се показватъ изново пъсъчни варовици, но безъ фосили; въ тяхъ само на място се забелязватъ *Cardium* (*C. aff. obsoletum* Eichw.).

Най-забележителните фосили, които характеризиратъ спаниодонския катъ също: *Spaniodon Barboti* Stückeb., *Spaniodon Andrussovi* Toula, *Cardium obsoletum* Eichw., *Tapes gregaria* Partsch, *Pholas bulgarica* Toula, *Bithinia Frauenfeldi* Hörges sp., *Rissoa Lachesis* Bast, *Helix cfr. Duboisii* Baily., *Helix aff. Tauricus* Baily.

II. Сарматски катъ.

Надъ втория Медитерански или Виндобонски катъ въ крайдунавското равнище и върху спаниодонските образувания около Черно море се виждатъ брахични (полусолени) образования съ своеобразна фауна, подходна на черноморската и съ значителенъ брой оригинални форми като: *Tapes gregaria* Partsch, *Donax lucida* Eichw., *Ervilia podolica* Eichw., *Mactra podolica* Eichw., които се намиратъ въ това ниво. Тези видове, които отсятствуватъ въ целия Миоценъ на Западна Европа, иматъ голъмо разпространение въ Австро-Унгария, въ Сърбия, въ Ромъния, около долното течение на Дунава, въ южна Русия, по бръговете на Черно море, въ Кримъ, въ Кавказъ и по на изтокъ, Разпространението на тази фауна означава мястото на едно изолирано, доста голъмо опръснено море, разположено цяло извънъ басейна на сегашното Средиземно море, наслагитъ на което също наречени *Сарматски*.

Сарматските образования завзематъ голъми повърхности въ Северна България и само малка незначителна частъ